

अतो निमित्तम् *hujus causā*. Adverbia परम् ultra, ulterius, et ऊँचम् sursum, post अतस् tempus futurum indicant: अतःपरम् BH. 2.12. अत ऊँचम् N. 25. 15. BH. 12. 8. inde in posterum. — *Adv.* परम् post अतस् ad locum quoque refertur: N. 9. 23.

अतस् *m.* (r. अत् s. अस्) aér, ventus.

अतसी *f.* linum, Wils. «*common flax*». AM.

अति *Praep. praef.* (ut mihi videtur a stirpe pronominali स. tि ut इति ita ab इ) 1) in compositione cum radicibus: super, supra, trans, ultra. 2) in compos. cum nominibus: *id. et* valde (lat. *at* in *atavus*, v. gr. comp. 425.) probabiliter etiam et, quod ad अथ quoque referri possit; germ. vet. *anti, unti, inti, unde, indi* etc., angl. *and, nostrum und, insertā nasali*; gr. ἐτι, ἀντι, lat. *ante*; lith. *ant* super, goth. *and* partim ad अति *avtī* partim ad अधि pertinere videtur, respondet ei in prima sgfc. nostrum *ent-* et *ant-* in *antworten, entsprechen* etc.).

अतिथि *m.* hospes, *Gast*. DR. 3.8.

अतिथित्व *n.* (a praec. s. त्व) hospitalis exceptio. DR. 3.9.

अतिपात *m.* (r. पत् *praef.* अति transscendere, violare, s. अ) actio transscendendi, violatio, neglectio, derelictio.

SAK. 6.11.: अन्यकारीतिपात् alias negotii derelictio.

अतिमात्र (*avtī*. ex अति et मात्र *n.* modus, mensura) ultra modum.

अतियशस् *Adj.* (*BAB.* ex अति et यशस् *n.* qui ultra gloriam est, gloriam superat) valde celeber, valde gloriōsus. N. 8. 4.

अतिशयम् (ex अति et शय a r. शी jacere s. अ) ultra modum, abundanter, effuse. UR. 91. 3. infr.

अतिशयिन् (ex अति et शयिन् a r. शी jacere s. इन् nisi a substantivo अतिशय abundantia s. इन्) immodicus, effusus. UR. 93. 14.

अतिसर्ज *m.* (r. सृज् *dimittere* *praef.* अति s. अ) donatio. A. 5. 53. RAGH. 10. 43.; cf. अतिसर्जन.

अतिसर्जन *n.* (r. सृज् *dimittere* *praef.* अति s. अन) donation. AM.

अतीव (ex अति et इव sicut, hic pleon.) valde. IN. 5. 9. N. 1. 13.

अतुल (*BAH.* ex अ priv. et तुला *f.* similitudo) similitudinis expers, incomparabilis. IN. 3. 10. H. 3. 21.

अत्ता *f.* mater (cf. goth. *atta* Th. *attan* pater et *aithei* Th. *aithein* mater).

अत्यनुत (*BAH.* ex अति et अनुत *n. q.v.*, quod ultra miraculum est) valde miraculosus, prodigiosus, stupendus. SU. 1. 23. N. 20. 25.

अत्यन्तम् (*AVT.* ex अति et अन्त *m. n.* finis) ultra modum. N. 16. 20.

अत्यय *m.* (r. इ, *praef.* अति s. अ) discessus, abitio, inde obitus, mors; cum तप calor: तपात्यय caloris discessus vel obitus, inde secundum *HEM.* pluviosum anni tempus. SAK. 49. 5.

अत्यर्थम् (*AVT.* ex अति et अर्थ *m. res*) ultra modum. SU. 3. 25. N. 11. 20.

अत्र (*a stirpe pronominali अ - gr. 270. - s. त्र*) hic, illuc. In lingua scenica saepe praefigitur voci भवत् et ejus fem. भवती.

अत्रि *m.* hostis, inimicus, adversarius.

अथ (ut mihi videtur, a stirpe pronominali अ suff. ए sicut कथम् a क) 1) at, in initio sententiae. N. 2. 28. 5. 1. 2) et, etiam. IN. 1. 18. 2. 13. BR. 2. 3. 3) tunc, illo tempore. SU. 4. 15. H. 1. 21. 22., confer तदा. 4) deinde, tum, post. N. 1. 25. SU. 1. 18. 5) explet. praecipue ante वा q.v. (lat. *at*).

अथवा (अथ + वा) 1) vel, sive, *saepissime*. 2) attamen. SAK. 8. 5. HIT. 23. 1.

अथो (अथ + उ) 1) deinde, tum. IN. 3. 2. SU. 1. 12. BH. 4. 35. 2) et, etiam. BR. 1. 31.

अद् 2. *p.* edere (अद्धि, lith. *edmi*, slav. *jamj* pro *jadmj*, 3. p. pl. *jadhatj*, gr. comp. 460.; gr. ἐδω, lat. *edo*, goth. rad. *AT* unde praes. *ita*, praet. *at*, v. gramm. comp. p. 115.).

अद् *Adj. et Nom. agentis in fine comp.* (r. अद् s. अ) edens. H. 2. 2.